

Publicerad 2007-07-21 21:44 av Robert W

you and me

stackars jävlar

molnen är som utspilld grädde
över ljusblå himmel

men även den
blir gammal, skär sig mot horisonten
vräker ner
avsky och hat
vräker ner något
i klumpar
missbildade avskurna bitar
av påklistrade ikoner

och stackars oss
som vet
som sett

kärleken blomstrar
med taggar
som river upp dina underarmar
planterar frön under din hud
deformerar din kropp

kliar du på utslagen
försvinner de aldrig

stackars dig och mig,
stackars dem där
som står bredvid
och ser på

du delar säng med spöken
och målar ögon
på väggen
och hinner de inte torka
de hinner aldrig torka
rinner de längs tapeterna

blir groteska påminnelser
om dina tårar
som aldrig lämnar din suddiga blick,
det var länge sen nu
du såg klart

stackars jävlar
med pulsen synlig utanpå,
stackars jävlar
i stängda rum,
stackars jävlar
som alltid stirrar upp mot himlen
i hopp om att se något annat
än en död hand
som sluter dem i mörker

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Robert W med Poeter.se id #9735 innehar upphovsrätten